

Микола Вороний

18 грудня 1871 року в одній українській сім'ї на Катеринославщині народився хлопчик, який потім стане поетом-пасербом у рідному краї. Це був Микола Вороний. Через півроку після його народження сім'я Вороних переїжджає на Слобожанщину, де на околицях Харькова проходить його дитинство. Родина Вороних здавна підтримувала національний дух: його прапрадід по батькові був гайдамакою, а прадід по матері був ректором Києво-Могилянської академії. Мамині казки, пісні, твори Шевченка мали неабиякий вплив на Миколу. У Ростові-на-Дону Вороний разом з іншими гімназистами організував гурток "Українська громада", через що зазнав переслідувань з боку уряду. Йому заборонили вступати до університету і проживати у столиці та університетських містах. Це примусило його виїхати за кордон. Деякий час юнак живе в Австрії і навчається у Віденському університеті, але згодом переїжджає до Львова і стає студентом Львівського університету. Але на цьому його мандрівка не закінчується. Після Жовтневої революції він, як і багато інших представників творчої інтелегенції виїздить до Польщі, де прожив шість років. Повернувшись на Україну Вороний знову починає активне творче життя. Але не довго поет мав свободи для написання своїх творів, насувалася грізна хвиля тридцятих років. Микола Вороний був зарахований до націоналістів, білоемігрантів і, внаслідок, - виправно-трудова табори.

Підтримував батька у такі тяжкі для нього часи, його син Марко. Це єдина була втіха поета, так як сімейне його життя було не вдалим. З жінкою він був розлучений.

Не знав тоді ще Марко, що допомога батькові дорого йому коштуватиме, а саме: рік в одиночній камері, а потім сім років виправно-трудова табору. Його заслали у далеке місто Кем, що напроти Соловецьких островів, звідки він уже не повертався.

Подібна доля чекала і на його батька. Довгий час ніхто не знав точної дати смерті Миколи Вороного. Тільки недавно в управлінні КДБ Кіровоградської області знайдено документ, який складається всього з тринадцяти рядочків із вказаною датою – 29 квітня 1938 року.

Був арешт і вирок – розстріл. Виконання вироків не затримували більш ніж на 2-3 тижні...

По смерті поет залишив поетичну доробку. Не має на Україні дитини яка не читала його вірша "Сніжинки", йому належать переклади творів Данте, В.Шекспіра, Г.Гейне. Він автор збірок "Ліричні поезії", "В сяйві мрій", "Поезії" та багато інших.